

MÅRÅJ Å½IVOT S KOÅ±MI - 5.

NedÄ›le, 06 listopad 2022

A mějme tu další pokračování - o Mileně a její chování v koncertech. Ukončení existence oddala na Mařkovy proběhl se nám dostalo vysvětlení. Aby informací, kam koná, až zaznamenává. Takže v podstatě nedohol k ÁTMÁjdnu@mu slouží jezdeckého klubu. Jen jsme se po několika dnech nájak dozvídali, že ježnaře koná jsou v Hřišti, a když vypravili, nenašli jsme ve stájích v Ájechny. Našli jsme u stáje zjevnou novou pÁTMÁ stavbu Áty ÁTM boxu a v té chto boxer Toulku, Ivana, Áštchu a Dáju. Petru příprodali kvůli jejímu nohámu za tzv. jatek-ná- cenu a Ládu se Áijklou přídu tahu.

PozdÄ›ji

se prodaly i dalÅjÄ maÅjkovskÃ© klisny, a ve stÅji zbyla jen Toulka. BuÄ byla nejlepÅjÄ, nebo mÄla ÅtÄstÃ, Å¾e krÃjtce po pÅ™Ächodu do HÅjjÅ zabÅ™ezla.

Situace

tedy byla taková, že do HÁjjího pÁTMibyly došlo maÅjkovská klisny, ale s nimi i vÅjichni jezdci. Ostatně uměli vÁc než jí, ale pÁTmesto se v oddíle neudrželi. StÁje byly až do pÁTMÁchodu vedoucích zaměněny, takže nebylo možné nám pÁTMijího dÁTMÁv a stÁje poklidit bez dozoru a urychlit tak Ášas, kdy je vÁje hotovo a mohou se konat sedlat. A to nám, holkám z intru, komplikovalo situaci. Také mi pÁTMiÅjlo, že na vÅjechny maÅjkovská jezdce nahájí-žádoucí vedoucí trochu jako na nováčky, tedy když budete od pondílka každodenně pilně pracovat, tak možná nám ve Átvrtku vÁjm pÁTMidájí-m koná, když dán. Co funguje jako potátebná sÁ-to u Áoplňáček za Ájitečná-ká (tedy vyselektovat ze žájemců vÅjechny, které prÁice u koná dostatečná neboavá), bohužel fungovalo i v pÁTMÁ-padá, že vedoucí musel maÅjkovská jezdce pÁTMijmout do jezdeckého klubu v HÁjjích, ale vlastně o nám nestálo. Podařilo se mi dÁky dobrámu prospáchu vyjednat si na internátu svolená-s prodloužená-m ážvýcházekáce ve Átvrtku, když jsem od pondílka do Átvrtka ve stÁji pracovala, mohla jsem si ve Átvrtku sednout na koná. Samozájemně Ájdná vyjádří, pouze dojet koÅmo na kolbiště za kravářem a tam krok, klus, pÁTMekraÅovájná kavalet v kroku a v klusu. Co bylo pro mne nová a posouvalo mě to dopátedu, bylo pro ostatní degradace. Možná nám i proto stáhlo kamarádi ubáčvali, vzdávali to. V HÁjjích se zabávali chovem teplokrevnáček koná, byl zde plemenná hárnebce áž 50 Servátor-53áce, který byl umělostáv v samostatná stÁji a nikdo k nám nesměl, pak chovná klisny s hárnebaty, napátm. bÁjí hnádá puntákatá klisna Etna, dvě ryzky polosestry Glorie a Gartana, námkolik mladáček koná- áček napátm. Etnin syn Twist, už také vybájilujáček, Átvátmí loáská hárnebata, hárnebeáek Tripolis a tÁtmí klisniáky ustájená společná ve velkém boxu. Ty se uvazovaly jen po pÁTMÁchodu z pastviny, aby v klidu každá spoátmájala sváj dÁj jadrnáho krmiva. A protože to byly polosestry (stejná otec), byly si podobná, k rychlý orientaci, která kam patáhá-uvázat, posloužily jejich bÁjí ážponožkyáce, tedy jejich ráz-znáčka po Ápet. Na Áje báčvalá klisna Ivana, na MaÅjková, uvážaná kopavá, stÁila v nejvzdálenější m boxu stÁje a udála se s nám obrovská zmána. Na MaÅjková byla lechtivá, neklidná, pÁtmí Ájájtěná, až zlá. Zmána ustájená-zpá sobila zájzrak, Ivana byla jak vymáňaná, nechala se Áistit v boxu neuvážaná a pÁTmesto bezpečná. PÁtmí námvratu s koÅmi z jedná v Áčková hodiny, kdy jsem jela za Alenou a CÁrkou, jsem zažila pÁTMÁ-hodu, která bych neváhala, kdybych to neviděla na vlastná- oÁsi. Alena asi nedávala pozor a kobyly ji shodila na cestu pod stÁjjí. Alena se snažila odkutájet se od kobyly dÁj, ale její-m kopytám se stejná nevyhnula, protože kobyly odskočila na stejnou stranu. Z měho pohledu to byl pájd pÁTmed koná a po nám koÅská probáhnutá-pÁtmes Alenu. JÁj měla co dÁlat udržet se v sedle mě a tÁčká z neklidná nám klisny, CÁrká se snažila zabránit tomu, aby Alenin kádá utekl na silnici.

Álo o pÃj r vteÅ™in hrÅz, protoÅ¾e jsme netuÅjily, co se AlenÄ stalo. V podstatÄ, mÄsto abychom se vrhly do snahy ji zvednout, jsme v Åjoku jen po nÄ-koukaly. PonÄkud se nÄjm ulevilo, Å¾e s zvedÄj celÄj ÄipinavÄj ze zemÄ, na obliÄe otisk blÄita z podkovy jednoho kopyta konÄ, dÄkaz, Å¾e na ni ten kÄÅ opravdu ÄjÄipl. My zÄ-rÄime a Alena nadÄjvÄj. Ta mrcha mi dupla na loket! PostupnÄ zjÄÅuieme, Å¾e Alena mÄi ÄikrÄbanec na lokti, a na obliÄeii odÅ™enou tvÄiÅ™ a

pozdÃ½ji velikou modÃ™inu. Jak je to moÅ¾nÃ©? PÅ™edpokládámme, Å¾e kobylnka se sice lekla, jezkyni shodila a Å¡lapla na ni, pÅ™esto i ve svÃ© polekanosti nÄ›jak rozpoznala, Å¾e Å¡lape na Ä•lovÄ›ka a dokážala nohu nadlehÄ•it tak, Å¾e AlenÄ› obliÄ•ej nerozdrtila. Po zkuÅ¡enostech, kdy mi kÅ™-Å™ pÅ¡írkrátil Å¡lapla na nohu a stÅ¡il a stÅ¡il jako kdyby nevÄ›dÄ›l, Å¾e noha vespod bolÄ-, nevÄ•m, jak je to moÅ¾nÃ©. ZdÄ›j se, Å¾e kÅ™-Å™ chÃ¡pe vÄ›Ä¾nost situace a chovÄ› se podle toho. MoÅ¾nÄ› na nÄ¡s ve stÅ¡iji Å¡lapou, protoÅ¾e se tÄ›-m pobavÄ-, moÅ¾nÄ› nÄ¡s proto ze sedla shazujÄ-, kdyÅ¾ majÄ•- nÄ›jakou zÄ›jminku, ale v podstatÄ› je kÅ™-Å™ empatickÃ½ tvor a mÄ¡ o svÃ©ho jezdce starost. BÄ›hem svÃ©ho Å¾ivotu jsem zaÅ¾ila i dalÄ›-Å™-pÅ™elÄ•-hody, kterÄ© jinak vysvÄ›tlit nedovedu. JÄ› jsem pÅ™edposlednÄ- den Å¡kolnÄ- roku dopadla hÅ™-Å™. PÅ™i pÅ™emelÄ•zÄ¡nÄ- koÅ•skÄ© ohrady jsem doskoÅ•ila na hroud, ta se rozpadla, jÄ› upadla a zpÅ™ sobila si vÄ½ron kothnÄ-ku. V sÄ¡dÅ™e jsem pak proÅ¾ila Ä•Ä¡st prÄžzdnin, ale takÄ© legraÄ•nÄ- poslednÄ- Å¡kolnÄ- den, protoÅ¾e spoluÅ¾ici si nÄ›kde vypÅ™jÄ•ili dvoukolÄ•k a s nÄ•m mne, protoÅ¾e jsem mÄ•la nechodÄ•cÄ- sÄ¡dru, dovezli do Å¡koly. Po prÄžzdninÄ•ch uÅ¾ nikdo z bÄ½valÄ© maÅ¡kovskÄ© party na jÄ•zdÄ•rnu v HÄ›jjÄ•ch nechodil, nechtÄ•ly tam dochÄ•zet ani Alena s CÄ•rkou a tak jsem tam pÅ™estala chodit i jÄ›.